

# 33. Országos Evangélikus Hittanverseny

## Kijelölt igeszakaszok a 2025-ös hittanversenyre

Álomból valóság – Hogyan fordítja Isten terve áldássá a rosszat?

Bibliaismereti verseny József történetének kijelölt szakaszai alapján

### 7-8. osztály

#### József álmai (1Móz 37,1-11)

<sup>1</sup>Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén. <sup>2</sup>Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak. <sup>3</sup>De Izráel Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született, és egy tarka ruhát csináltatott neki. <sup>4</sup>Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlöltek, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni. <sup>5</sup>Egyszer József álmot látott, és elmondta testvéreinek. Emiatt még jobban meggyűlöltek. <sup>6</sup>Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet láttam! <sup>7</sup>Éppen kévét kötöttünk a mezőn. Az én kévém fölkelt, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévém előtt. <sup>8</sup>Testvérei megkérdezték tőle: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlöltek az álmáiért és beszédéért. <sup>9</sup>Egy másik álmot is látott, és azt is elmesélte testvéreinek. Ezt mondta: Megint álmodtam valamit: Egyszer csak leborult előttem a nap, a hold és tizenegy csillag! <sup>10</sup>Amikor ezt apjának és testvéreinek elmesélte, apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Miféle álmot láttál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?! <sup>11</sup>Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte magának ezt a dolgot.

#### Józsefet eladják testvérei (1Móz 37,12-36)

<sup>12</sup>Egyszer a testvérek elmentek Sikembe apjuk nyáját legeltetni. <sup>13</sup>Izráel ezt mondta Józsefnek: Testvéreid Sikemben legeltetnek. Gyere csak, elküldelek hozzájuk! József ezt felelte neki: Itt vagyok! <sup>14</sup>Apja azt mondta neki: Eredj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj! Azután számolj be nekem! Elküldte tehát Hebrón völgyéből, és ő elment Sikembe. <sup>15</sup>Amikor a mezőn bolyongott, találkozott egy emberrel, aki megkérdezte tőle: Mit keresel? <sup>16</sup>József azt felelte: A testvéreimet keresem. Mondd meg nekem, merre legeltetnek? <sup>17</sup>Az az ember így felelt: Elmentek innen, és hallottam is, amikor ezt mondták: Menjünk Dótánba! Elment tehát József a testvérei

után, és megtalálta őket Dótánban. <sup>18</sup>Amikor távolról meglátták, még mielőtt a közelükbe ért, megegyeztek egymás között abban, hogy megölik. <sup>19</sup>Ezt mondták egymásnak: Nézzétek, ott jön az álomlátó! <sup>20</sup>Gyertek, öljük meg, dobjuk bele egy kútba, és mondjuk azt, hogy vadállat ette meg! Akkor majd meglátjuk, mi lesz az álmaiból! <sup>21</sup>Amikor ezt Rúben meghallotta, ki akarta őt menteni a kezeik közül, ezért ezt mondta: Ne üssük agyon! <sup>22</sup>Majd ezt mondta nekik Rúben: Ne ontsatok vért! Dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de ne emeljétek rá kezet! Így akarta kimenteni a kezeik közül, és visszajuttatni apjához. <sup>23</sup>Amikor József odaért a testvéreihez, lehúzták róla a ruháját: a tarka ruhát, amely akkor is rajta volt. <sup>24</sup>Azután fogták, és beledobták a kútba. A kút üres volt, nem volt benne víz. <sup>25</sup>Ezután leültek enni. Egyszer csak föltekintve látják, hogy egy izmaeli karaván közeledik Gileád felől. Tevéik gyógyfűvel, balzsammal és mirhával voltak megrakva, amelyet Egyiptomba szállítottak. <sup>26</sup>Ekkor azt mondta Júda a testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket, és elföldeljük a vérét? <sup>27</sup>Gyertek, adjuk el az izmaelieknek, de ne emeljünk rá kezet, hiszen a mi testünk és vérünk ő! A testvérei pedig hallgattak rá. <sup>28</sup>Közben azonban midjáni kereskedők mentek arra, fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták Józsefet az izmaelieknek húsz ezüstért. Azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba. <sup>29</sup>Amikor Rúben visszatért a kúthoz, József már nem volt a kútban. Akkor megszagatta a ruháját, <sup>30</sup>visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincs meg a gyerek! Jaj nekem! Hova legyek? <sup>31</sup>Akkor fogták József ruháját, levágtak egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérébe. <sup>32</sup>Azután elküldték a tarka ruhát, elvittették apjukhoz ezzel az üzenettel: Ezt találtuk. Nézd meg jól: a fiad ruhája ez, vagy sem? <sup>33</sup>Ő felismerte, és azt mondta: Az én fiam ruhája ez! Vadállat ette meg, biztosan széttépte Józsefet! <sup>34</sup>És megszagatta Jákób a felsőruháját, zsákruhát tekert a derekára, és sokáig gyászolta a fiát. <sup>35</sup>Fiai és leányai mind vigasztalni próbálták, de nem akart megvigasztalódni, hanem ezt mondta: Gyászolva megyek le fiamhoz a holtak hazájába! Így siratgatta őt az apja. <sup>36</sup>A midjániak pedig eladták Józsefet Egyiptomban Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök parancsnokának.

### **József Potifár házában (1Móz 39,1-21)**

<sup>1</sup>Amikor Józsefet elvitték Egyiptomba, megvásárolta őt az izmaeliektől, akik odavitték, egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. <sup>2</sup>De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, így aztán egyiptomi gazdájának a házába került. <sup>3</sup>Látta a gazdája, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. <sup>4</sup>Megnyerte hát József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. <sup>5</sup>Attól fogva, hogy házának és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házat Józsefért, és az ÚR áldása volt mindenén, amiye csak volt a házban és a mezőn. <sup>6</sup>Ezért Józsefre bízta mindenét, és semmire sem volt gondja mellette, legfeljebb csak arra,

hogy megegye az ételt. Józsefnek szép termete és szép arca volt. <sup>7</sup>Ezek után történt, hogy Józsefre szemet vetett gazdájának felesége, és ezt mondta: Hálj velem! <sup>8</sup>Ő azonban ezt nem akarta, és azt felelte gazdája feleségének: Nézd, az én gazdámnak semmi gondja sincs mellettem háza dolgaira, és rám bízta mindenét. <sup>9</sup>Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, mert te a felesége vagy. Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?! <sup>10</sup>Bár az asszony nap mint nap ezt mondogatta Józsefnek, ő mégsem engedett neki, és nem feküdt mellé, hogy vele legyen. <sup>11</sup>Egy napon, mint mindig, bement József a házba a munkáját végezni. A háznép közül senki sem volt a házban. <sup>12</sup>Ekkor megragadta őt az asszony a ruhájánál fogva, és azt mondta: Hálj velem! Ő azonban otthagya ruháját az asszony kezében, futásnak eredt, és kiszaladt. <sup>13</sup>Amikor az asszony látta, hogy kezében hagyta a ruháját, és kifutott, <sup>14</sup>összecsődítette háza népét, és ezt mondta nekik: Nézzétek, egy héber embert hozott hozzánk, és az csúffá tesz bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiáltozni kezdtem. <sup>15</sup>Amikor meghallotta, hogy jó hangosan kiáltozni kezdek, nálam hagyta a ruháját, futásnak eredt, és kiszaladt. <sup>16</sup>Az asszony magánál tartotta József ruháját, míg az ura haza nem jött. <sup>17</sup>Akkor neki is ugyanazt mondta: Bejött hozzám a héber szolga, akit idehoztál, hogy csúffá tegyen engem. <sup>18</sup>De amikor hangosan kiáltozni kezdtem, nálam hagyta a ruháját, és kifutott. <sup>19</sup>Amikor a gazdája meghallotta feleségének a szavait, amelyeket neki mondott: Ilyen dolgokat tett velem a szolgál! – akkor haragra gerjedt. <sup>20</sup>Fogta Józsefet a gazdája, és abba a börtönbe vetette, ahol a király foglyait tartották fogva. Így került József a börtönbe. <sup>21</sup>De az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és gondoskodott róla, hogy elnyerje a börtönparancsnok jóindulatát.

### **József a börtönben (1Móz 39,22 – 40,23)**

<sup>22</sup>A börtönparancsnok Józsefre bízta mindazokat a foglyokat, akik a börtönben voltak, és ő dolgoztatta mindazokat, akik ott dolgoztak. <sup>23</sup>A börtönparancsnoknak nem kellett törődnie semmivel, ami rá volt bízva, mert az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.

<sup>1</sup>Történt ezek után, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezett uruk, az egyiptomi király ellen. <sup>2</sup>Megharagudott azért a fáraó a két főemberre, a főpohárnokra és a főszütőmesterre. <sup>3</sup>Őrizetbe vétette őket a testőrparancsnok házában, abban a börtönben, ahol fogva tartották Józsefet. <sup>4</sup>A testőrparancsnok Józsefet rendelte melléjük, hogy szolgálja ki őket. Jó ideig maradtak őrizetben. <sup>5</sup>Egyszer álmot láttak, mindketten ugyanazon az éjszakán: az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, akiket a börtönben fogva tartottak. Mindkét álomnak megvolt a maga jelentése. <sup>6</sup>Amikor reggel bement hozzájuk József, látta rajtuk, hogy izgatottak. <sup>7</sup>Megkérdezte a fáraó főembereit, akik vele együtt voltak őrizetben gazdája házában:

Miért olyan szomorú ma az arcotok? <sup>8</sup>Ők azt felelték neki: Álmodtunk, de nincs, aki megfejtse. József ezt mondta nekik: Istennél van a megfejtés. Mondjátok el nekem! <sup>9</sup>A főpohárnok elmondta az álmát Józsefnek. Ezt mondta neki: Álmodtam egy szőlőtő volt előttem. <sup>10</sup>A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágozott, és fürtjein megérték a szemek. <sup>11</sup>Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a fáraó kezébe adtam. <sup>12</sup>József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap. <sup>13</sup>Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe ugyanúgy, mint korábban, amikor a pohárnoka voltál. <sup>14</sup>De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból! <sup>15</sup>Mert galádul raboltak el engem a héberék földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek. <sup>16</sup>Amikor a főszőlőmester látta, hogy kedvező megfejtést adott, ezt mondta Józsefnek: Nekem meg álmodtam három kosár kalács volt a fejemem. <sup>17</sup>A felső kosárban mindenféle sütemény volt, ami a fáraónak készült, de a madarak megették azokat a fejemem levő kosárból. <sup>18</sup>József ezt válaszolta neki: A megfejtés a következő: A három kosár három nap. <sup>19</sup>Három nap múlva fölemel téged a fáraó, de felakasztat egy fára, és madarak eszik le majd a húsodat. <sup>20</sup>Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett valamennyi udvari emberének, és fölemelte a főpohárnokot és a főszőlőmestert szolgáló jelenlétében: <sup>21</sup>a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe, <sup>22</sup>a főszőlőmestert pedig felakasztatta, úgy, ahogy József megfejtette az álmukat. <sup>23</sup>De a főpohárnok nem gondolt Józsefnek, hanem megfélemlített róla.

### **József megfejti a fáraó álmait (1Móz 41,1-36)**

<sup>1</sup>Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó azt álmodta, hogy ott áll a Nílus mellett. <sup>2</sup>Ekkor a Nílusból hét szép és kövér tehén jött elő, majd a sás között legelészni kezdett. <sup>3</sup>De hét másik tehén is előjött utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, a Nílus partján odaálltak a többi tehén mellé, <sup>4</sup>és a rút és sovány tehének megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor fölébredt a fáraó. <sup>5</sup>Ismét elaludt, és másodszor azt álmodta, hogy hét kövér és szép kalász nőtt egy száron, <sup>6</sup>de hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is kisarjad utánuk. <sup>7</sup>A sovány kalászok elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölébredt a fáraó, és rájött, hogy ez csak álom volt. <sup>8</sup>Reggel azonban nyugtalankodni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden jóvendőmondóját és minden bölcsét, és a fáraó elbeszélte nekik az álmát. De senki sem tudta megfejteni a fáraónak. <sup>9</sup>Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétkező vagyok. <sup>10</sup>Amikor a fáraó megharagudott szolgálóira, és őrizetbe vétetett engem és a főszőlőmestert a testőrparancsnok házában, <sup>11</sup>álmodtunk valamit ugyanazon az éjszakán, én is meg

ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése. <sup>12</sup>Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrparancsnok szolgálója. Elbeszéltük neki álmainkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg, <sup>13</sup>mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották. <sup>14</sup>Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlöcből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz. <sup>15</sup>A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmodtam valamit, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghallod az álmot, meg tudod fejteni. <sup>16</sup>József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad megnyugtató választ a fáraónak. <sup>17</sup>A fáraó így szólt Józsefhez: Álomban a Nílus partján álltam. <sup>18</sup>A Nílusból hét kövér és szép tehén jött elő, és legelészni kezdett a sás között. <sup>19</sup>De hét másik tehén is előjött utánuk, amelyek nagyon hitványak, rútak és soványak voltak. Egész Egyiptom földjén nem láttam olyan rútakat, mint ezek. <sup>20</sup>A sovány és rút tehenek azután megették az előbbi hét kövér tehenet. <sup>21</sup>Bár a gyomrukba kerültek, nem lehetett észrevenni, hogy a gyomrukba kerültek, mert a külsejük ugyanolyan rút maradt, mint azelőtt. Akkor fölbredtem. <sup>22</sup>Azután azt láttam álomban, hogy hét telt és szép kalásznőtt egy száron, <sup>23</sup>de hét száraz, sovány és a keleti szélben kiaszott kalász is kisarjadt utánuk, <sup>24</sup>és a sovány kalászok elnyelték a hét szép kalászt. Elmondtam ezt a jövendőmondóknak, de senki sem tudta megfejteni. <sup>25</sup>Ekkor József így szólt a fáraóhoz: A fáraó két álma egy és ugyanaz. Azt jelentette ki Isten a fáraónak, hogy mit fog cselekedni. <sup>26</sup>A hét szép tehén hét esztendő, a hét szép kalász is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz. <sup>27</sup>A hét sovány és rút tehén, amely utánuk jött elő, szintén hét esztendő. A hét üres, a keleti szélből kiaszott kalász az éhség hét esztendeje lesz. <sup>28</sup>Erről mondtam a fáraónak, hogy Isten megmutatta a fáraónak, mit fog cselekedni. <sup>29</sup>Hét esztendő jön, amikor nagy bőség lesz Egyiptom egész földjén. <sup>30</sup>De az éhínség hét esztendeje következik utánuk, amikor minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és éhínség fogja emészteni az országot. <sup>31</sup>Nem is fogják tudni, hogy bőség volt az országban az utána következő éhínség miatt, olyan súlyos lesz az. <sup>32</sup>Azért ismétlődött meg kétszer is a fáraó álma, mert Isten elhatározta ezt, és hamarosan véghez is viszi az Isten. <sup>33</sup>Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs embert, és állítsa azt Egyiptom élére. <sup>34</sup>Ezt tegye a fáraó: rendeljen az ország fölé felügyelőket, és szedessen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét esztendejében! <sup>35</sup>Gyűjtsenek össze minden élelmet a következő jó esztendőkből, halmozzák föl a gabonát, és a fáraó felügyelete alatt őrizzék az élelmet a városokban! <sup>36</sup>Mert ez az élelem lesz az ország tartaléka az éhínség hét esztendejében, amely majd eljön Egyiptomra, és akkor nem pusztul el az ország az éhínség idején.

## József Egyiptom felügyelője lesz (1Móz 41,37-57)

<sup>37</sup>Tetszett ez a beszéd a fáraónak és minden udvari emberének. <sup>38</sup>A fáraó ezt mondta szolgálóinak: Találhatunk-e ehhez hasonló embert, akiben isteni lélek van? <sup>39</sup>Józsefnek pedig ezt mondta a fáraó: Miután Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád fogható értelmes, bölcs ember. <sup>40</sup>Te felügyelsz majd a házamra, és egész népem a te szavadnak engedelmessé válik. Csak a trón tesz engem nagyobbá nálad. <sup>41</sup>Azután ezt mondta a fáraó Józsefnek: Nézd, én téged egész Egyiptom felügyelőjévé teszek! <sup>42</sup>Azzal levette a fáraó a pecsétgyűrűt az ujjáról, és József ujjára húzta, gyalcsruhába öltöztette, és aranyláncot tett a nyakába. <sup>43</sup>Majd körülhordoztatta második kocsiján, és így kiáltottak előtte: Térdre! Így tette őt egész Egyiptom felügyelőjévé. <sup>44</sup>És ezt mondta a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó, de nélküled még a kezét vagy lábát sem mozdíthatja senki egész Egyiptomban. <sup>45</sup>Ezután elnevezte a fáraó Józsefet Cáfénat-Panéahnak, és hozzáadta feleségül Ászenatot, Pótiférának, Ón papjának a leányát. Így lett József egész Egyiptom felügyelője. <sup>46</sup>József harmincesztendő volt, amikor ott állt Egyiptom királya, a fáraó előtt. Azután kiment József a fáraó elől, és bejárta egész Egyiptomot. <sup>47</sup>A bőség hét esztendeje alatt gazdagon termett a föld. <sup>48</sup>József összegyűjtött a hét esztendő alatt minden élelmet, ami csak volt Egyiptomban. A városokban helyezte el az élelmet: minden városban a körülötte levő mező élelmét helyezte el. <sup>49</sup>József így annyi gabonát halmozott föl, mint a tengerpart homokja: olyan sokat, hogy végül már nem is vették számba, mert megszámlálhatatlan volt. <sup>50</sup>Józsefnek két fia született, mielőtt eljött az éhínség esztendeje. Ászenat, Pótiférának, Ón papjának a leánya szülte őket. <sup>51</sup>Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert ezt mondta: Elfeledtette velem Isten minden gyötrelmemet és atyámnak egész házát. <sup>52</sup>A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert ezt mondta: Megszaporított engem Isten nyomorúságom földjén. <sup>53</sup>Azután eltelt a bőség hét esztendeje Egyiptomban, <sup>54</sup>és megkezdődött az éhínség hét esztendeje, ahogyan megmondta József. Éhínség támadt minden országban, de Egyiptomban mindenütt volt kenyér. <sup>55</sup>Azután Egyiptomban is éhezni kezdtek mindenütt, és a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. Ekkor a fáraó ezt mondta az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek azt, amit mond nektek! <sup>56</sup>Amikor az éhínség kiterjedt az egész országra, József megnyitotta az összes magtárat, és gabonát árult az egyiptomiaknak, mert súlyos volt az éhínség Egyiptomban. <sup>57</sup>És az egész földről Egyiptomba mentek Józsefhez gabonát vásárolni, mert súlyos volt az éhínség az egész földön.

## Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért (1Móz 42,1-29)

<sup>1</sup>Jákób hallotta, hogy Egyiptomban van gabona. Azt mondta hát Jákób a fiainak: Mit néztek egymásra? <sup>2</sup>Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona. Menjetek el, és

vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és meg ne haljunk! <sup>3</sup>Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban. <sup>4</sup>De Benjámint, József öccsét nem küldte el Jákób a bátyjaival, mert arra gondolt: Csak nehogy valami szerencsétlenség érje! <sup>5</sup>Így mentek el Izráel fiai másokkal együtt gabonát vásárolni, mert éhínség volt Kánaán földjén. <sup>6</sup>József volt tehát az egész ország kormányzója, és ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, arccal a földre borultak előtte. <sup>7</sup>Amint József meglátta bátyjait, azonnal felismerte őket, de idegennek tette magát előttük, és keményen beszélt velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni. <sup>8</sup>József tehát felismerte a testvéreit, de azok nem ismerték fel őt. <sup>9</sup>Ekkor József visszaemlékezett az álmokra, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémek vagytok! Azért jöttetek, hogy kifürkésszétek az ország védtelen részeit! <sup>10</sup>De azok így feleltek neki: Nem, uram! Élelmet vásárolni jöttünk a te szolgáláid! <sup>11</sup>Mi mindnyájan egyetlen ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémek a te szolgáláid. <sup>12</sup>Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit kifürkésszétek! <sup>13</sup>Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgáláid, testvérek vagyunk mi, egyetlen ember fiai Kánaán földjén. A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs többé. <sup>14</sup>De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémek vagytok! <sup>15</sup>Ezzel teszek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek! <sup>16</sup>Küldjete el magatok közül egyet, hogy hozza ide a testvéretek, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémek vagytok! <sup>17</sup>És őrizetben tartotta őket három napig. <sup>18</sup>Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok, hiszen én is félem az Istent. <sup>19</sup>Ha becsületesek vagytok, maradjon egyik testvéretek megkötözve a börtönben, ti pedig menjete, vigyetek gabonát házatok éhező népének. <sup>20</sup>Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéretek, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. Ők bele is egyeztek. <sup>21</sup>De így beszéltek egymás közt: Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság. <sup>22</sup>Rúben erre azt mondta nekik: Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét keresik rajtunk. <sup>23</sup>Nem tudták, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük. <sup>24</sup>Ő pedig elfordult tőlük, és sírt. Majd visszafordult hozzájuk, és beszélt velük. Azután előállította közülük Simeont, és szemük láttára megkötöztette. <sup>25</sup>Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyikük pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így is tettek. <sup>26</sup>Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek. <sup>27</sup>Mikor aztán egyikük kinyitotta a zsákját, hogy az éjjeli szálláson abrakot adjon a szamarának, meglátta, hogy a pénze ott van a zsák szájában, <sup>28</sup>és ezt mondta

testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor odalett a bátorságuk, és remegve mondogatták egymásnak: Mit cselekedett velünk az Isten?!<sup>29</sup> Amikor megérkeztek apjukhoz, Jákóbbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt.

### József testvérei újra Egyiptomban (1Móz 43,1-2; 11-13; 15-34)

<sup>1</sup>Az éhínség egyre súlyosabbá vált az országban. <sup>2</sup>Amikor az Egyiptomból hozott összes gabonát megették, ezt mondta nekik az apjuk: Vásároljatok megint egy kis élelmet!

<sup>11</sup>Apjuk, Izráel ekkor így szólt hozzájuk: Ha már így kell lennie, ezt tegyétek: Rakjatok az ország legjobb termékeiből a zsákjaitokba, és vigyetek ajándékot annak az embernek: egy kis balzsamot, egy kis mézet, gyógyfüvet, mirhát, diót és mandulát. <sup>12</sup>Pénzt pedig kétszer annyit vigyetek magatokkal, mert azt a pénzt, amely visszakerült zsákjaitok szájába, azt is vigyék vissza! Hátha tévedés volt! <sup>13</sup>Vigyétek az öcséteket is, induljatok, menjetek vissza ahhoz az emberhez!

<sup>15</sup>Fogták tehát az ajándékot, magukhoz vettek kétszer annyi pénzt, meg Benjámint, elindultak, és elmentek Egyiptomba, és megjelentek József előtt. <sup>16</sup>Amikor József meglátta köztük Benjámint, így szólt házának felügyelőjéhez: Vidd be ezeket az embereket a házba! Vágj le egy állatot, és készítsd el, mert ma velem ebédelnek ezek az emberek! <sup>17</sup>Az úgy is tett, ahogyan József mondta, és bevezette őket József házába. <sup>18</sup>Az embereket félelem fogta el, amikor József házába vezették őket, és ezt mondták: A pénz miatt hoztak ide bennünket, amely a múltkor visszakerült zsákjainkba. Ránk fognak rontani, ránk fognak támadni, és szolgaságra vetnek bennünket szamarainkkal együtt! <sup>19</sup>Odaléptek tehát József házának felügyelőjéhez, megszólították a ház ajtajában, <sup>20</sup>és ezt mondták: Urunk, jártunk mi már itt a múltkor is élelmet vásárolni. <sup>21</sup>De amikor elérkeztünk éjjeli szállásunkra, és kinyitottuk a zsákjainkat, akkor vettük észre, hogy mindegyikünk pénze a zsákja szájában van: ott volt a pénzünk teljes összegében! Ezt most mi visszahoztuk magunkkal. <sup>22</sup>Most ezen felül is hoztunk pénzt magunkkal, hogy azon élelmet vásároljunk. Nem tudjuk, ki tette pénzünket a zsákjainkba. <sup>23</sup>Ő azt felelte: Legyetek nyugodtak, ne féljétek! Istenetek, atyátok Istene tette azt a kincset a zsákjaitokba. A ti pénzetek pedig eljutott hozzám. Majd kivezette hozzájuk Simeont. <sup>24</sup>Azután bevezette őket József házába, adott vizet, és ők megmosták a lábukat, a szamaraiknak pedig abrakot adott. <sup>25</sup>Ők pedig előkészítették az ajándékot, mielőtt József délben megjött, mert hallották, hogy ott fognak ebédelni. <sup>26</sup>Amikor József hazaérkezett, bevitték neki a házba az ajándékot, amely náluk volt, és földre borultak előtte. <sup>27</sup>Ő pedig szívélyesen köszöntötte őket, és megkérdezte: Jól van-e időm apátok, akiről beszéltetek nekem? Él-e még? <sup>28</sup>Ők így feleltek: Apánk, a te szolgád, jól van, él még. Majd meghajoltak és leborultak. <sup>29</sup>Amikor József megpillantotta testvérét, Benjámint, anyja fiát, ezt kérdezte: Ez a



legkisebb testvéreitek, akiről beszéltetek nekem? Majd ezt mondta: Legyen kegyelmes hozzád az Isten, fiam!<sup>30</sup>Akkor azonban elsietett József, mert öccsét látva elérzékenyült, és a sírás környékezte. Bement azért a belső szobájába, és ott kisírta magát.<sup>31</sup>Azután megmosta az arcát, és kijött. Uralkodott magán, és ezt mondta: Tálaljátok föl az ételt!<sup>32</sup>De külön tálaltak neki, külön azoknak is és külön a vele együtt étkező egyiptomiaknak is. Az egyiptomiaknak ugyanis nem volt szabad együtt enniük a héberekkal, mert utálatosnak tartották ezt az egyiptomiak.<sup>33</sup>Leültették őket vele szemben: az elsőszülöttet az elsőszülöttnék, a legfiatalabbat a legfiatalabbnak járó helyre. Azok pedig álméklodva néztek egymásra.<sup>34</sup>A maga előtt lévő ételekből vitetett nekik, de amit Benjáminnak vittek, ötször nagyobb volt mindnyájukénál. Azután ittak, és megmámorosodtak vele együtt.

### **Benjáminnal Egyiptomban (1Móz 44,1-18; 30-34)**

<sup>1</sup>Azután József ezt parancsolta háza felügyelőjének: Töltsd meg ezeknek az embereknek a zsákjait élelemmel, amennyit csak el bírnak vinni, de mindegyiknek a pénzét tedd a zsákja szájába! <sup>2</sup>Serlegemet, az ezüst serleget pedig tedd a legkisebbik zsákjának a szájába gabonája árával együtt! Ő pedig úgy tett, ahogyan József meghagyta neki. <sup>3</sup>Reggel, amikor világos lett, útra bocsátották az embereket szamaraikkal együtt. <sup>4</sup>Kimentek a városból, de még nem jártak messze, amikor József azt mondta háza felügyelőjének: Indulj, eredj azoknak az embereknek a nyomába! Ha utolérted őket, ezt mondd nekik: Miért fizettetek rosszal a jóért? <sup>5</sup>Hiszen ez az, amiből inni szokott az uram, sőt jósolni is ebből szokott! Gonosz dolgot cselekedtetek! <sup>6</sup>Amikor utolérte őket, el is mondta nekik mindezeket. <sup>7</sup>Ők azonban ezt felelték neki: Miért mond az én uram ilyeneket? Távoll legyen szolgálidtól, hogy ilyesmit tegyenek! <sup>8</sup>Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk neked Kánaán földjéről, amit zsákjaink szájában találtunk. Hogyan loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?! <sup>9</sup>Az, akinél megtalálják szolgálid közül, haljon meg, mi magunk pedig az én uram rabszolgái leszünk. <sup>10</sup>Ő ezt mondta: Legyen hát úgy, ahogyan mondtátok! De csak az lesz a rabszolgám, akinél megtalálják, ti szabadok maradtok. <sup>11</sup>Erre mindegyikük sietve lerakta zsákját a földre, és kinyitotta a zsákját. <sup>12</sup>Ő pedig végigkutatatta azokat: a legidősebbnél kezdte, és a legkisebbnél végezte. Végül a serleg Benjámin zsákjából került elő. <sup>13</sup>Akkor ezek megszaggatták felsőruhájukat, majd mindnyájan fölrakodtak a szamarukra, és visszatértek a városba. <sup>14</sup>Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt. Földre borultak előtte, <sup>15</sup>József pedig ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott? <sup>16</sup>Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szólunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálid bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták. <sup>17</sup>De ő ezt

mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békeességgel! <sup>18</sup>Ekkor Júda odalépett hozzá, és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szót hozzád, uramhoz a te szolgád, és ne indulj haragra a te szolgád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó!<sup>30</sup>Ha most úgy térek vissza apámhoz, a te szolgádhoz, hogy nincs velünk ez a fiú, akihez lelkéből ragaszkodik, <sup>31</sup>és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgálid a bánat miatt juttatják apánknek, a te szolgálidnak ősz fejét a holtak hazájába. <sup>32</sup>De szolgálid így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt! <sup>33</sup>Ezért hadd maradjon itt a te szolgád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel! <sup>34</sup>Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat érné!

### **József megismerteti magát testvéreivel (1Móz 45,1-15)**

<sup>1</sup>Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjétek ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel. <sup>2</sup>Hangos sírásra fakadt, úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is. <sup>3</sup>Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle. <sup>4</sup>József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek már közelebb hozzám! Erre aztán közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomban! <sup>5</sup>De most ne bánkódjatok, és ne keseregjétek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok. <sup>6</sup>Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. <sup>7</sup>Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. <sup>8</sup>Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett. <sup>9</sup>Sietve menjetek el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöjj el hozzám, ne tétovázz! <sup>10</sup>Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened. <sup>11</sup>Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmi más, ami a tiéd. <sup>12</sup>Ti most saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok. <sup>13</sup>Mondjátok el azért apámnak, milyen dicső dolgok történtek itt velem Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat! <sup>14</sup>Ekkor testvéreinek, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámin is sírt a nyakába borulva. <sup>15</sup>Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírva megölelte őket. Azután már beszédbe elegyedtek vele a testvérei.

### **Jákób Egyiptomba költözik (1Móz 45,16-21a; 46,1-7)**

<sup>16</sup>A fáraó házában meghallották a hírt, hogy megjöttek József testvérei. Tetszett ez a fáraónak és szolgálainak. <sup>17</sup>Ezt mondta a fáraó Józsefnek: Mondd meg testvéreidnek: Ezt cselekedjétek: Rakjátok meg állataitokat, eredjétek, menjetek el Kánaán földjére! <sup>18</sup>Azután vegyétek magatokhoz apátokat, házatok népét, és jöjjetek hozzám; én pedig nektek adom Egyiptom földjének a legjavát, és a legzsírosabb földön élhettek. <sup>19</sup>Parancsold meg nekik: Ezt cselekedjétek: Vigyetek magatokkal szekereket Egyiptomból gyermekeitek és feleségeitek számára, hozzátok magatokkal apátokat, és jöjjetek ide! <sup>20</sup>Ne sajnáljátok a holmitokat, mert Egyiptom egész földjének a legjava lesz a tiétek! <sup>21</sup>Izráel fiai így is cselekedtek.

<sup>1</sup>Izráel tehát útnak indult mindenével, amije csak volt, és amikor Beérsebába ért, áldozatokat mutatott be atyja, Izsák Istenének. <sup>2</sup>Isten pedig éjszaka így szólt Izráelhez látomásban: Jákób! Jákób! Ő így felelt: Itt vagyok! <sup>3</sup>Ekkor azt mondta: Én vagyok az Isten, atyádnak Istene! Ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszek ott! <sup>4</sup>Én megyek veled Egyiptomba, és én is foglak visszahozni, és József keze fogja majd le a szemedet. <sup>5</sup>Elindult tehát Jákób Beérsebából. Izráel fiai föltették apjukat, Jákóbot meg a gyermekeket és az asszonyokat a szekerekre, amelyeket a fáraó küldött, hogy elvigyék őt. <sup>6</sup>Fogták jószágait és szerzeményüket, amit Kánaán földjén szereztek, és elmentek Egyiptomba: Jákób és vele együtt minden leszármazottja. <sup>7</sup>Elvitte magával Egyiptomba a fiait és fiúunokáit, leányait és leányunokáit, minden leszármazottját.

### **József találkozik apjával (1Móz 46,28-31)**

<sup>28</sup>Józsefhez menve Jákób Júdat küldte maga előtt, hogy mutassa az utat Gósenbe. Így érkeztek el Gósen földjére. <sup>29</sup>József befogatott a kocsijába, és Gósenbe ment apja, Izráel elé. Amikor meglátta, a nyakába borult, és sokáig sírt a nyakába borulva. <sup>30</sup>Izráel azt mondta Józsefnek: Most már meghalhatok, mert megláttam arcodat, hogy még élsz. <sup>31</sup>József ezután azt mondta testvéreinek és apja háza népének: Elmegyek, és hírt viszek a fáraónak. Megmondom neki, hogy testvéreim és apám háza népe, akik Kánaán földjén voltak, megérkeztek hozzám.